

## ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ СУЧАСНОГО СТАНУ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ЖІНОК В УКРАЇНІ

**Стащенко О.В.**, здобувач вищої освіти ОП «Ветеринарна медицина»

Науковий керівник – **Павліченко О.В.** д. юрид. н, доцент  
*Державний біотехнологічний університет, м. Харків, Україна*

Україна, здійснивши ратифікацію усіх базових міжнародних договорів у сфері прав людини та прийнявши законодавство, яке загалом відповідає усім універсальним стандартам забезпечення рівності за ознакою статі, продовжує боротьбу із укоріненими в суспільстві стереотипами щодо соціальних ролей жінок і чоловіків. Проте очевидно, що жінки, маючи рівні із чоловіками права і свободи, повинні бути забезпечені додатковим соціальним захистом з боку держави, враховуючи, що впродовж значної частини періоду своєї працездатності вони поєднують роботу із материнством [1,5].

Констатовано, що позитивними аспектами, а отже, перевагами сучасного стану правового регулювання соціального захисту жінок в Україні є наступні:

1) системність, оскільки законодавство, яке врегульовує соціальний захист жінок, являє собою єдину систему взаємопов'язаних між собою нормативно-правових актів, положення яких доповнюють одне одного;

2) визначеність, так як у нормах Конституції України чітко зазначено, що надання жінкам додаткових гарантій соціального захисту є інструментом забезпечення рівності їхніх прав із правами чоловіків;

3) масштабність – соціальний захист жінок передбачає масштабний комплекс спеціальних заходів щодо охорони праці і здоров'я жінок, створення умов, які дають жінкам можливість поєднувати працю з материнством, правового захисту жінок, матеріальної і моральної підтримки материнства і дитинства, включаючи надання оплачуваних відпусток та інших пільг вагітним жінкам і матерям[2,3,4,6].

Негативними аспектами, тобто недоліками сучасного стану правового регулювання соціального захисту жінок в Україні є: 1) некоректне визначення сутності соціального захисту законодавцем, так як в Основному Законі встановлено, що соціальний захист населення являє собою право особи на забезпечення у разі повної, часткової або тимчасової втрати працездатності, втрати годувальника, безробіття з незалежних обставин, а також у старості та в інших випадках, передбачених законом. Таке тлумачення не враховує того, що соціальний захист жінок не обов'язково має бути обумовлений втратою їх здатності до самостійного забезпечення власного існування; 2) застарілість законодавства, яке урегульовує соціальний захист жінок в Україні[1,7,8,9].

Нами відзначено у даній праці, що на сучасному етапі застарілість законодавства не є проблемою правового регулювання соціального захисту жінок в Україні, яке здійснюється на належному рівні, проте у разі внесення до нього змін становище жінок може погіршитись, адже, наприклад, проект Трудового кодексу є більш гендерно нейтральним, аніж чинне законодавство.

### **Бібліографічний список:**

1. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. Ст. 141.
2. Про затвердження Переліку важких робіт та робіт із шкідливими і небезпечними умовами праці, на яких забороняється застосування праці жінок (ДНАОП 0.03-8.08-93): Наказ МОЗ України від 29.12.1993 № 256. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0051-94> (дата звернення: 02.03.2020).

3. Кодекс законів про працю України: Закон України від 10.12.1971 № 322-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/322-08> (дата звернення: 25.02.2020).
4. Нагребельний В.П., Болотіна Н.Б. Соціальний захист. Юридична енциклопедія: в 6 т. редкол.: Ю.С. Шемшученко (відп. ред.) та ін. К.: Укр. енцикл., 2003. Т. 5: П-С. 736 с.
5. Про державну допомогу сім'ям з дітьми: Закон України від 21.11.1992 № 2811-XII. Відомості Верховної Ради України. 1993. № 5. Ст. 21.
6. Про охорону праці: Закон України від 14.10.1992 № 2694-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/2694-12> (дата звернення: 25.02.2020).
7. Леонтєва Л.В. Соціальні права жінок та юридичні гарантії їх захисту в Україні. Форум права. 2010. № 4. С. 572-575.
8. Яцух О.В. Охорона праці жінок. Праці ТДАТУ. 2013. Вип. 13. Т. 6. С. 232-237.
9. Павліченко О.В. Зміст соціальних прав жінок. Юридична наука. 2019. № 6. С. 94-101.